

د خدائي خدمتگار فضل الرحيم ساقی خوار لسمه کليزه

عارف خان ساقی

خدائي خدمتگار

بنه پاک بنکلي ژوندون د مصطفي نه
له دېر صبر د مریم او د عیسی نه
له جرات او بی باکیو د موسی نه
له بی لوڅه قربانیو د یحیی نه
ابوبکر او عمر له صدقه عدله
د عثمان صاحب له زهده له حیانه
د علي له سخاوت او شجاعته
له مضبوط زړه د حسین د کربلا نه
د منصور د بی ساخته اعلان حق نه
د امام اعظم د علم د رنانه
د خوشحال خټک له کلکې ارادې نه
عملي جذبي او پاکی مینې ستانه
راله جوړه دې خدائي خدمتگاري کره
د پښتون د سترگو تور فخر افغانه
ستا لمن او د ساقی دواړه لاسونه
بېل دې نه شي سوال کوم د پاک مولا نه

ورومې نومبر د خدائي خدمتگار فضل الرحيم
ساقی صېب د کليزې ورځ ده. ساقی صېب چې په
کال 1904 کښې پېدا شو او په 1930 کښې باچا
خان سره په خدائي خدمتگار تحریک کښې شامل
شو او د انگرېز خلاف ئې په عملي جدوجهد کښې
فعال کردار ادا کړو. د جدوجهد په دوران کښې
هغوي په کلونو قېد تېر کړو. په دې دوران کښې
هغوي ته د انگرېز د طرف نه د مراعاتو پېشکشونه
و شو، هغوي دا پېشکشونه رد کړل او په جدوجهد
کښې فعال پاتې شو. په دې دوران کښې انگرېز د
هغوي په بچو هم دېر ظلمونه وکړل، خو ساقی صېب
د خپل نېک مقصد نه وانه وړېدو.

ساقی صېب چې کله په کلي شو نو خپلو نمسو
ته او د کلي نورو ماشومانو ته ئې قران پاک بنودل
شروع کړل او ورسره ئې اردو او پښتو بنودل هم
شروع کړل. هغوي به وئیل چې تعلیم یافته خلق د
قومونو په ترقی کښې اهم کردار ادا کوي. هغوي به
د ښو اخلاقو او د خلقو د خدمت درس ورکوو. په
کال 1994 کښې د هغوي طبیعت خراب شو او په
ورومې نومبر 1994 ئې د دې فاني دنیا نه ابدی
دنیا ته رحلت وکړو.

ڪه ڪاٺي ٿول اٻٽيم بمونه شي يو ڄل مرگ دے
 ويره مي نشسته د هر چا په خيل اجل مرگ دے
 نر په مبدان مري په ڪندو ڪنبي د بزدل مرگ دے
 د بزدلي ژوندون په اور و سوزه تل مرگ دے
 بغير له خدايه سر بل چا ته ٿيٿولے نه شم

د پښتنو زمکه بل چا ته پرېښودلے نه شم

جامونه و وپشه محفل ڪنبي وار په وار ساقي
 نوجوانان د قام په مينه ڪر په سرشار ساقي
 د قام دشمن ته خار او خس ڪر په ذوالفقار ساقي
 موذي بد بخته باندي ونه ڪري اعتبار ساقي
 د غلامي ژوندون د هيچا تپولے نه شم

د پښتنو زمکه بل چا ته پرېښودلے نه شم

لري

چي نظر په لرو برو د قام لري
 په عالمو ڪنبي او چت مقام لري

چي د قام په سپکه ورکه ملا تر و ڪري
 د مردانو په شان ننگ و نام لري

چي د خان د خېلخاني شرمونه پٽ ڪري
 بيا هم بنه دي چي دا دومره پام لري

هغه نر چي نه د قام وي نه د خان وي
 رنگ ئي ورک شه ڪه د زرو بام لري

ساقی مرنه دے ژوند دے دے پس له مرگه
 چي د شاتون نه شيرين ڪلام لري

وطن

ميروپس بابا په تور لحد ڪنبي خرڅولے نه شم
 خواب شېرشاه او احمد شاه له ورځولے نه شم
 د خوشحال خان پگري په خاورو ڪنبي لپلے نه شم
 خواري د خان فخر افغان په اور سپزلے نه شم

د پښتنو زمکه بل چا ته پرېښودلے نه شم

خپل سر به و خوري ڪه دارا ڪه سڪندر راشي
 قادر مي شته دے ويره نشته ڪه نادر راشي
 ڪه دوباره زندگي بيا مومي هتله راشي
 ڪه د چرچل په شان مبدان ته سل او زر راشي
 د خپلي پولې نه يو انچ وروسته ڪېدلے نه شم

د پښتنو زمکه بل چا ته پرېښودلے نه شم

دلته هډونه د نوميالو پښتنو پراته دي
 دلته ڪورونه د سيالانو پرگنو پراته دي
 دلته ٽيڪري د پرده دارو استانو پراته دي
 توري ڍالونه د اسلافو ورومبنو پراته دي
 دا توري خاوري په لالونو ورځولے نه شم

د پښتنو زمکه بل چا ته پرېښودلے نه شم

زرگونه ڪاله وشو دلته ڪنبي اباد مونڙه يو
 د دي وطن په سترو سترو بناد و بناد مونڙه يو
 ٿولو چلونو باندي پوهه د صياد مونڙه يو
 په مرگ اتيا ځله خوشحاله له بائيلا د مونڙه يو
 مخ په بل لور له سپيني توري اږولے نه شم

د پښتنو زمکه بل چا ته پرېښودلے نه شم